AANBEVELING VAN DE COMMISSIE

van 20 december 1974

aan de Lid-Staten inzake de bescherming van het bouwkundig en natuurlijk erfgoed

(75/65/EEG)

1. In hoofdstuk 3 „Stadsontwikkeling en ruimtelijke ordening" van deel twee van titel II van het actieprogramma der Europese Gemeenschappen inzake het milieu, dat op 22 november 1973 door de Raad werd goedgekeurd (1), is een aantal studies opgenomen over milieuproblemen die nauw zijn verbonden met de stadsontwikkeling en de ruimtelijke ordening. In al deze studies wordt onder meer aandacht geschonken aan de verschillende aspecten van het behoud van het bouwkundig en natuurlijk erfgoed in de Gemeenschap.

   Voorts heeft het Europese Parlement zich in zijn resolutie van 13 mei 1974, betreffende het behoud van het Europese culturele erfgoed uitgesproken voor een aanzienlijke verhoging der inspanningen tot behoud van dit erfgoed (2).

   De reeds in het kader van bovengenoemde studies verrichte werkzaamheden tonen aan dat het bouwkundig en natuurlijk erfgoed, dat in sterke mate medebepalend is voor de culturele identiteit van Europa, momenteel ernstig met verval en sloop wordt bedreigd en dat urgente maatregelen noodzakelijk zijn. Deze vaststelling geldt zowel voor het stedelijk als voor het landelijk milieu.

2. Ten einde het probleem van het verval en het snelle verdwijnen van het bouwkundig en natuurlijk erfgoed te ondervangen, zijn in de laatste jaren belangrijke initiatieven genomen. Deze betreffen in het bijzonder :

   — de Conventie inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed in de wereld, die in 1972 door de UNESCO werd aangenomen, en

   — het „Europees Monumentenjaar".

   Aangezien het bouwkundig en natuurlijk erfgoed door brede lagen van de bevolking als een integrerend deel van de kwaliteit van het bestaan wordt ondervonden, hebben beide initiatieven grote betekenis voor het behoud en de verbetering van het leefmilieu in de Gemeenschap.

3. De Conventie van de UNESCO vereist van de aangesloten staten dat deze een nationale inventarisatie opmaken van de onroerende goederen die vanuit mondiaal gezichtspunt onder het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld vallen. Zij eist tevens de toezegging der aangesloten staten de aldus geselecteerde monumenten op afdoende wijze te beschermen. De Conventie voorziet voorts in de oprichting van een fonds tot het verlenen van hulp aan staten die niet over voldoende middelen beschikken om een afdoende bescherming van bepaalde als van universele waarde erkende, monumenten te waarborgen. Voorts zal dit fonds kunnen bijdragen tot de vorming van specialisten op dit gebied. Afgezien van haar directe betekenis voor het behoud van het bouwkundig en natuurlijk onroerend erfgoed is deze Conventie eveneens van belang voor het behoud van de wilde flora en fauna die in de door haar beschermde gebieden wordt aangetroffen. Indien de toetreding der Lid-Staten tot deze Conventie op korte termijn zou kunnen geschieden, zou zulks bovendien een belangrijke steun vormen voor de activiteiten die in het kader van het „Europees Monumentenjaar" worden ondernomen.

4. Het „Europees Monumentenjaar 1975", tot stand gekomen op initiatief van de Raad van Europa, betreft een gedurende drie jaar voorbereide campagne die ten doel heeft het architectonisch erfgoed als integrerend element van de kwaliteit van het bestaan naar voren te brengen en daardoor een beter behoud van dat erfgoed tot stand te brengen. De genoemde campagne richt zich tot de overheidsinstanties van alle niveaus, de betrokken beroepsgroeperingen en het grote publiek. Zij zal in 1975 culmineren in het „Europees Monumentenjaar" dat het beginpunt zal moeten worden van een omvangrijke beweging ten gunste van het behoud en de restauratie van het bouwkundig erfgoed in Europa.

   De betekenis van dit Jaar, dat door het Europese Parlement in zijn resolutie van 13 mei 1974 inzake het behoud van het Europese cultureel erfgoed reeds werd toegejuicht, komt voornamelijk onder twee aspecten tot uiting :

   — de uitvoering in de deelnemende landen van talrijke als voorbeeld dienende gevallen van restauratie en tot nieuw leven brengen van vervallen gebouwen en architectonisch belangrijke plaatsen ;

   — het tot stand komen van een wijdverbreid bewustwordingsproces en een algemeen verlangen naar behoud en hernieuwing van het bouwkundig erfgoed, die een conditie sine qua non vormen voor de uitvoering van het beleid op dit gebied op alle niveaus der overheidsinstanties.

(1) PB nr. C 112 van 20. 12. 1973, blz. 1.
(2) PB nr. C 62 van 30. 5. 1974, blz. 5.

Sinds het begin van de campagne hebben ook verscheidene Europese landen die geen lid zijn van de Raad van Europa zich bij deze beweging aangesloten en soortgelijke initiatieven beginnen zich eveneens in andere continenten af te tekenen.

5. Gezien de grote belangen die op het spel staan alsmede de urgentie der betrokken problemen en gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, beveelt de Commissie de Lid-Staten aan :

a) de Conventie inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed in de wereld, die in 1972 door de UNESCO werd aangenomen, voor zover zij zulks nog niet gedaan hebben, zo mogelijk voor eind 1975 te ondertekenen respectievelijk deze te ratificeren ;

b) de activiteiten die in het kader van het „Europees Monumentenjaar 1975", dat op initiatief van de Raad van Europa georganiseerd wordt, actief te stimuleren.

Gedaan te Brussel, 20 december 1974.

Voor de Commissie

De Voorzitter

François-Xavier ORTOLI